

Kitüntetések Szent István király ünnepén

A 2002. év díszpolgára Egri Albert Ferenc tanító

A díszpolgári címet azoknak a személyeknek adományozhatja az Önkormányzat, akik egész életművükkel maradandó, nagybecsű értéket képviselő tevékenységet folytattak a település érdekében.

Az első díszpolgári kitüntetést Váradi Imréné nyugdíjas tanárnő, iskolánk volt igazgatója és dr. Somfai István községünk egykori körzeti orvosa kapta három évvel ezelőtt. 2001-ben dr. Wollmann Emil orvos (posztumusz) és Bajor Jenő c. esperes plébános részesültek e megtiszteltetésben.

2002. július 25-én a Képviselő-testület zárt ülésen történő szavazással Egri Albert Ferencet választotta díszpolgárnak az Önkormányzathoz benyújtott két javaslat közül.

Idén az ő nevét vészték az Egészségház előtt álló emlékkőre.

Augusztus 19-én dr. Gergely István polgármester adta át a kitüntetésről szóló emléklapot és -plakettet özvegyének, Olgi néninek.

Várhelyi Mária megható szavakkal emlékezett Feri bácsira.

„75 éves lenne. Tanító volt a szó legnemesebb értelmében. Nekünk, régi diákjainak Feri bácsi mindig megmarad emlékezetünkben. Általános iskolánk jelenlegi pedagógusai közül többen azért választottuk élethivatásul a tanítást, mert valamikor a tanítványai vol-

tunk. Később kollégái lettünk. Volt mit ellesni tőle.

Olyan dolgokra nyitotta rá a szemünket, amelyeket nélküle nem ismerünk volna meg. Mindig friss ötletekkel volt tele, s nem nyugodott addig, míg azokat meg nem valósította. Ebbe az alkotó folyamatba bevonta diákjait is.”

1927-ben született a Békés megyei Okányban. Budapesten, az Állami Tanítóképzőben szerzett oklevelet 1954-ben.

Tanítói pályája a falusi iskola felső tagozatán kezdődött 1950-ben. 1952-ben került a Anasztázia-pusztai kis létszámú, egy tanerős iskolába, ahol 1–4., illetve 5–8. összevont osztályokat nevelt és tanított 1963-ig. A pusztán lakott, s így minden percét tanítványainak szentelhette. A hátrányos helyzetben lévő pusztai gyerekeknek a lehető legtöbbet nyújtotta tudásból és emberségből is. Mivel az iskola nem rendelkezett semmilyen szemléltető eszközzel, maga készítette térképekkel, történelmi képekkel segítette tanítványait az ismeretek megszerzésében.

A pusztai iskola megszűnése után, 1963-ban ismét a falusi tantestület tagja lett, ahol két tanéven keresztül az alsó tagozatban tanított.

1965-ben nyílt meg a ligeti iskola napközije a vasúton túli „barakkban.”

Olgi néni megköszöni férje kitüntetését

Ő lett a felsős csoport vezetője. Embert próbáló esztendők voltak számára és a gyerekeknek is, hiszen naponta kísérté őket a vasúti síneken keresztül, dacolva az ezzel járó veszéllyel.

Az 1968/69-es tanévben visszakerült az iskolához, ahol történelmet tanított, de több éven át igen eredményesen dolgozott az alsó tagozatban is. Az ünnepélyek elmaradhatatlan szereplője a melodika zenekar volt. Sokan emlékezünk a lelkes, zenélő csapatra, Feri bácsi büszkeségeire. Az úttörőcsapat vezetőjeként szintén megállta helyét, tanítványai kiemelkedően szerepeltek a járási versenyeken.

1977–79-ben két műszakban dolgozott: az iskolában és a napköziben is. A napköziben kifejtett munkájáért vezető szakfelügyelői dicséretben részesült.

1980-tól kezdve csak a napköziért élt. Ő lett a négy csoport munkaközösség vezetője. A jobb tárgyi feltételek lehetővé tették, hogy még jobban kibontakoztassa pedagógiai tehetségét. Napközi otthoni munkájával, mely akkoriban teljesen újszerű terület volt, iskolát teremtett. Tudta, hogy a gyengébb tanulmányi képességű gyermekekben is van érték, amelyet a pedagógusnak dolga felfedezni és felszínre hozni. Manuális tevékenységek segítségével oltotta be tanítványaiba a munka szeretetét. Tanító és tanítvány

Osztályával a falusi iskolában (1964/65)

Melodikásai között 1971-ben

30 éves a napközi.
Kiállítás a zsibongóban 1983-ban

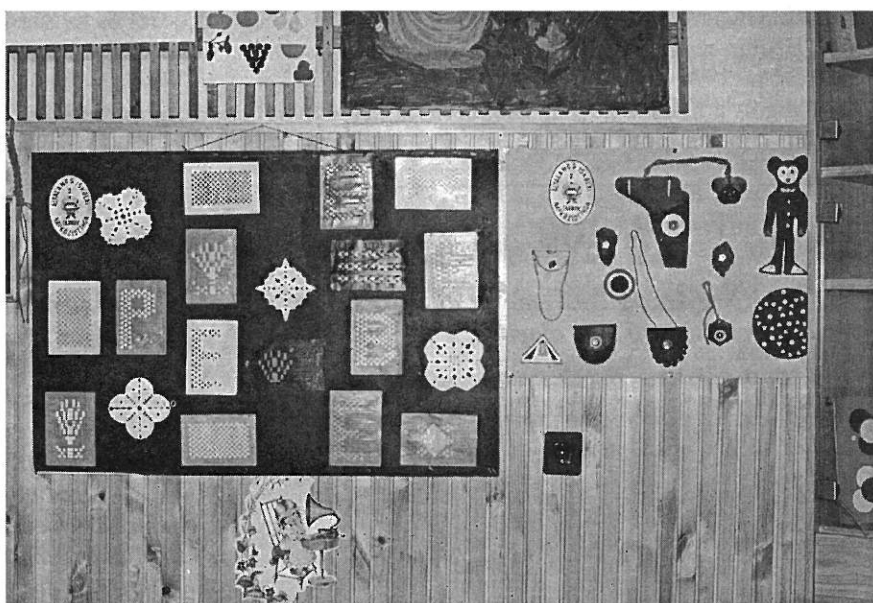
együtt örültek az alkotó fantázia és a kitartó munka gyümölcsének. Számos körzeti, a napközisek alkotásaiból rendezett kiállításon és versenyen vettek részt, ahol mindig a legjobban szerepeltek.

Ezzel az egész iskolának hírnevet szereztek. A napközisek munkáit minden évben, rendszerint gyermeknapon, kiállítással egybekötött vásárokon értékesítették a napközi javára.

Mindig teljességre törekedett. Óriási akarattal és hittel végezte pedagógusi tevékenységét, amit tanítványaitól is elvárt. Mindenben az első helyet célozta meg velük, lelkes, buzdító egyéniségével magával tudta ragadni a gyerekeket.

Szereplés, verseny soha nem zajlott le nélküle. Legemlékezetesebbek valamennyi közül a farsangi csoportos fellépések. Felesége, Olgi néni heteken keresztül varrta Feri bácsi megálmodott jelmezeit a többszáznyi összegyűjtött használt ruhából, hogy Rákóczi fejedelem udvara, vagy éppen a Főtárnoki Nagycirkusz bűvészei és akrobatái életre keljenek. Szerepléseik óriási sikert arattak, örömet nyújtva gyerekeknek, szülőknek egyaránt. Életre szóló élményekkel gazdagította tanítványait, akik jó szívvel emlékeznek rá. Fegyelmet követelt tőlük, és szeretetet adott cserébe.

Áldozatos munkájáért két alkalommal részesült elismerésben. 1978-ban a Magyar Úttörők Országos Szövetségétől dicsérő oklevelet, 1981-ben pedig miniszteri dicséretet kapott.

35 éves a napközi. Gyermekmunkák az érdi úttörőház kiállításán 1988-ban

Vásár gyermeknapon

Rákóczi fejedelem udvara. Osztályával az 1976-os karneválon

1986. február 7-én búcsúzott tőle az iskola nyugdíjba vonulása alkalmából. Ezután még négy éven keresztül dolgozott. 1990 tavaszán már benne lappangott a halálos kór, de csoportjában maradt a tanév végéig.

Halálos ágyán még tervezett és álmódzott. Biai kertjéről és az iskoláról. A sors azonban kegyetlen volt hozzá.

November 26-án, 63 évesen örökre lehunyta szemét.

A Főtnokli Nagycirkusz egyik jelenete (1981)

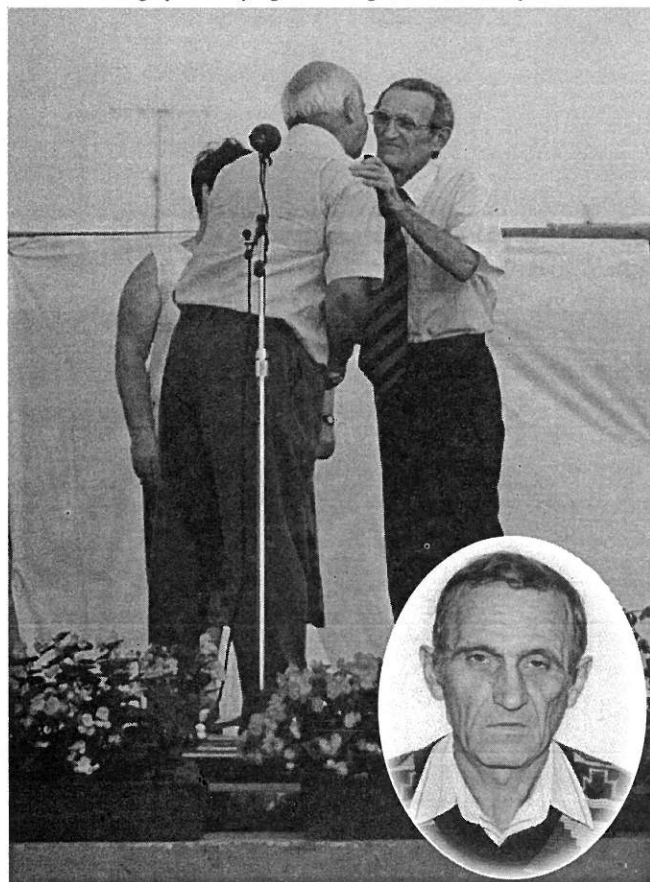
Egy olyan pedagógust veszítettünk el, akinek az anyagi elismerésnél százszor többet jelentett az őszinte, szívből jövő dicséret. Munkáját mindvégig a hivatástudat vezérelte.

Dr. Gergely Istvánné

A 2002. év Rákóczi-díjasa Kriskó Gyula tanár

Tárnok Nagyközség Önkormányzata a 6/2002. (IV. 2.) sz. rendeletével kitüntető díjat alapított, a Rákóczi-díjat.

Dr. Gergely István polgármester gratulál Kriskó Gyulának

Ezt az a működő pedagógus kaphatja, aki példamutatásával, magas színvonalú oktató-, nevelőmunkájával kivívta a szakmai vezetők és a szülői munkaközösség elismerését.

A Rákóczi-díjból évente csak egy adományozható. Elsőként Muskovicsné Lepsényi Katalin tanítónő kapta meg ezt a kitüntetést 2002-ben.

Idén három javaslat érkezett. A Képviselő-testület 2002. július 25-én zárt ülésen történő szavazással Kriskó Gyulát, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanárát tartotta méltónak erre a díjra.

Augusztus 19-én dr. Gergely István polgármester adta át Kriskó Gyulának az emléklapketet, az igazoló okiratot és az ezzel járó pénzjutalmat.

Várhelyi Mária, az Oktatási és Kulturális Bizottság elnöke néhány meleg szóval ismertette hozzá fűződő emlékeit:

„A gyerekek Gyuszi bácsija pesti srácként került Tárnokra tanítani. Nagyon fiatal volt, tele pedagógiai hittel, elhivatottsággal.

Hamar beilleszkedett a várositól teljesen eltérő falusi életbe. Dolgozott a ligeti és a falusi iskolában is. Mindig annak felelt meg, amivel megbízták. Ha szükséges volt, akkor a magyar nyelv és irodalom mellett testnevelést is tanított. Dr. Fodor Dezső igazgatósága idején, 1978-tól öt éven keresztül helyettesként tevékenykedett.

Soha nem volt feltűnő, csendesen és szívesen tette a dolgát. De, amikor megszólalt, annak súlya és értelme volt. Érdemes volt figyelni rá.”

1963-ban kezdett tanítani a Tárnokligeti Általános Iskolában. Azóta is óriási lelkesedéssel és hozzáértéssel tanítja szaktárgyait, a magyart és a történelmet. Jelenleg a társadalomtudományi munkaközösség vezetője.